

(דף קא ע"א) ואיהי פרנסה דיליה ה'א הוא דכתיב (דברים ח ט) ארץ אשר לא במספנות תאכל בה לחם וכו' ומינה בני חיי ומזוני ע"כ).

ולקבל אליו גלגולין שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, שנוי מקום פגוונא דקודשא בריך הוא, דאתמר ביה (ישעיה כו כא) הנה יהו"ה יוצא ממקומו, וכד נפיק אשתני מדינא לרחמי ומרחמי לדינא, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין לא כשאני נכתב אני נקרא, בעולם הפא דאיהו אתריה נכתב ביהו"ה ונקרא ביהו"ה ונקרא באדנ"י, דא שנוי מקום לבר מאתריה, דאיהו עלמא דאתי, עלמא דאתי לית ביה שנויא, ה'א הוא דכתיב (מלאכי ג ו) אני יהו"ה לא שניתני, נכתב בשם יהו"ה ונקרא בשם יהו"ה, אתקרי יהו"ה רחמי, לבר מאתריה אשתני ואתקרי אדנ"י ואתקרי דין, ודא רזא עומד מכפא רחמים ויושב על פסא דין.

שנוי השם דא מצפ"ן, דאיהו בא"ת ב"ש יהו"ה, שנוי מעשה דא שבת, דצריך כל פלאחר יד, כל דאיהו צדיק, אחר יד דאיהי שכינתא, דא שנוי מעשה, ובזמנא דאיהו פלאחר יד לית תמן סגידו, דאתמר ביה כל הפורע פורע בברוך, תעלא בעידיניה סגיד ליה, ובזמנא דאיהו כלאחר יד אתעביד זנב, ועם כל דא דאמר תעלא בעידיניה סגיד ליה באתריה, אבל חוץ מאתריה הוי זנב לאריות ואל תהי ראש לשועלים.

ד'א צדיק גמור אף על גב דנחית מדרגיה ואתעביד זנב לאריות, עליה אתמר (תהלים לו כה) לא ראיתי צדיק נעזב, מאי זנב דיליה ה'א קוצא דאת ד' מן אחר"ד דאיהי י' זעירא שכינתא תתאה, עליה אתמר (משלי כד טז) פי שבע ופול צדיק וקם.

תא חזי גלגול דאת ו' איהו דנפיק בשעתיה, דעליה אתמר מזל שעה גורם, כמה דאוקמוה אין מזל יום גורם אלא מזל שעה גורם, באברהם מה פתיב ביה פד אתיא בגלגולא, (בראשית יט כז) וישכם אברהם בבקר אל המקום, ובגין לאקדמא לה יצחק מה פתיב ביה בגלגולא, (שם כד סג) ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב, נפק לגבה לחקלא, בגין דאתמר ביה (ירמיה ט ט) מי יתנני במדבר מלון אורחים, חד אקדים לפשפשא בה בצפרא, ותננא לפשפשא בה ברמשא, יעקב מה פתיב ביה (בראשית כה יא) ויפגע במקום, פגע בה, זפאה איהו מאן דפגע פגון יעקב, דעליה אתמר (שם) ויילן שם, וההוא לינה הוא לוי, מיד דאערע בה (שם לב ב) ויפגעו בו מלאכי אלהים, ועם כל דא דפגע בה הוה נטיר לה, ולא אתאחד עמה עד דאתא בעלה, ודא איהו (שם כח יא) ויילן שם פי בא השמש, ובגיניה (שם לב לב) ויזרח לו השמש, דאיהו משה דאתא ביה בגלגולא רוחיה דמשה, ובגין דא יעקב ומשה הוו קיימי בדרגא חדא בעמודא דאמצעיתא, אבל דא בגופא ודא בגשמיתא, ובגין דא לית שעתא קיימא לכל בר נש דאיהי שכינתא בלא בעלה.

ובגין דא פד דחיקת ליה שעתא לרבי פדת, ואמר אי בעית דאחרביה לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני, ואולי דנפלת מאי ואולי, אלא ואולי אי בעי קודשא בריך הוא דנפלת בשעתא דמזוני, ד'א אתתיה עבדי, ואולי אי בעי בעלה דהוי קיימא מה דאיהי עבדת בלא רשותא דבעלה.

ובגוונא דא לית שעתא קיימא דאיהי שכינתא לההוא בר נש, אלא אם ייתי בגלגולא בההוא בר נש דההיא שעתא, ורוא דמלה (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ובכל בעלה אתמר (שם ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש (במדבר א נא), והזר הקרב יומת, ולית מיתה אלא עניותא, והאי זר לאו בזר אחרא דמום זר, אלא זר מבעלה.

זפאה מאן דאיערע בשעתא דאתברי משיית ימי בראשית, דכל נשמתא אית לה עת וזמן בגלגולא, כמה דאמר קהלת (קהלת ג א) לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים, ודא שכינתא תתאה דאיהי זמן ועדן לכל ספירה וספירה, ולכל גלגולא וגלגולא, ואיהי עדן ועדנין ופלג עדן, עידן דכל עדנין שפיר, מאי ופלג עדן, אלא פגון פלג המנחה, בשמאלא אתפלגת לדינא, ובימינא לרחמי, בעמודא דאמצעיתא אשתלמית, וכד אתפלגת בימינא ושמאלא אתמר בה לאסתר (אסתר ה ג) מה בקשתך עד חצי המלכות ותעשי, ואיהו כ"ח יהו"ה, פלגו דילה יד ימין, ופלגו דילה יד שמאל, ולקבל תרוייהו אדבר קהלת בה כ"ח זמנין עת. (דף קא ע"ב) דא הוא דכתיב (קהלת ג ב) עת ללדת ועת למות עת לטעת וכו', ואינון י"ד ימינא רחמי, ללדת לטעת לרפוא לבנות לשחוק לרקוד פנוס אבנים לחבוק לבקש לשמור לתפור לדבר לאהוב שלום. יד שמאלא דינא למדן, למות לעקור להרוג לפרוץ לבבות ספור להשליך אבנים לרחוק לאבד להשליך לקרוע לחשות לשנוא מלחמה, יד ימינא איהי פשוטה לקבל שבים, דכתיב (שמות יד ח) ובני ישראל יוצאים ביד רמה, (שם טו ו) ימינה יהו"ה נאדרי בפח, יד ימינא רחמי. יד שמאלא דינא, דכתיב (שם ט ג) הנה יד יהו"ה הניחה, (דברים ב טו) יד יהו"ה היתה בם להמם.

ובגין דא אית עת רצון ואתמר בה (ויקרא טז ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואית עת דדינא דאתמר בה (שם ב) ואל יבא בכל עת אל הקדש, ובגין דא אינון כ"ח יומי דסיקרא, י"ד יומין איהי שלימתא, וי"ד חסרה, ומאן דאתייליד ביומי שלימותא איהו שלימים בבנין בחיי ובעוטרא במזוני בחדוה בשלוה בבנינא, בכל י"ד עתות טב. ומאן דאתייליד בזמנא דאיהי חסרה, בכל י"ד יומין אליו איהו חסר בכלהו, איהו עניא מסכנא בלא מזוני ובלא חיי. ומאן דאתייליד באמצעיתא יאה בינוני.

וכל דא מאן גרים דאתייליד ברישא או בסופא או באמצעיתא, דא גלגול דיליה דמחייב ליה, (ומאן גרם דא דאתייליד תמן בגין דמגליה גרים דאתחייב מלעילא) קדם דאתייליד לעלמא, ובגין דא אמר לרבי פדת דאי בעי דאחריב לעלמא וכו', (ומאן דאתייליד בחסרונא דסיקרא בכל י"ד יומין איהו חסר דמגליה גרים ולחאי בר נש קשין לו מזונותיו פקריעת ים סוף), (נ"א אפשר דנפלת בשעתא דמזונא, דלחאי בר נש דאתייליד ב"ד שמאלא קשין מזונותיו פקריעת ים סוף, דמזונא דנשמתא אורייתא, מזונא דגופא נהמא, בין בתי ובין קשין מזונותיו), בגין דאינון מסטרא דדינא דאתברי בדינא דאיהו אדנ"י, ומאן דאתברי ברחמי דאיהו יהו"ה, לאו אינון קשין מזונותיו, ומזונא דנשמתא אורייתא, מזונא דגופא נהמא מחמשת המינין.

ומאן דאיהו מסטרא דאדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אתמר ביה (בראשית א כו) וירדו בדתת הים וכו', בכלא שליט כמה דאתברי בשמיא ובארעא ובנימא, ועליה אתמר (קהלת ג טו) מה שהיה כבר

הוא, מה שיהיה קדם דייתי להאי עלמא, במה דאת אמר (שם א ט) אין כל חדש תחת השמש, פבר
הוא מחוייב למיהוי בהאי עלמא, במה דאת אמר (ירמיה א ה) בטרם אצרך בבטן ידעתיה, ואשר
להיות פבר הך (קהלת ג טו), ואשר איהו למיהוי בהאי עלמא, פבר הוא מחוייב למיהוי קדם דייתי
לעלמא הכא בגלגולא.

והאלהי"ם יבקש את נרדף (שם), זה הכל דאיהו נרדף מקין, וקם קין וקטל ליה, הדא הוא דכתיב
(בראשית ד ח) ויקם קין אל הכל אחיו ויהרגהו, ויקם ודאי, דהנה הכל עליה, וקם קין ויהרגהו, קין
אתקרי על שם דקני על אחוה, בגין דחזא יקריה ותוקפיה לעילא, דקרפניה אסתלק לאתר
דעתיק יומין, דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב וכו', וקרפניה הנה מבכורות צאנו, ואתקבל
ליה ברעוא.

אמר ליה, אם פן דקרפנא דיליה אתקבל, אמאי אתייהיב חילא לקין למקטליה, (בגין דא יש
הכל אשר נעשה על הארץ וגומר (קהלת ח יד) אמאי), אמר ליה הכא ודאי רזא עלאה, דאיהו הנה
דרגא דעץ הדעת טוב ורע דחאב ביה, ובמה דחאב ביה קביל ענשיה בהאי עלמא, ובמהוא
קרפנא דאתקביל מניה אשתויב מענשא דההוא עלמא, דתרי ענשי הנה מחוייב חד לעילא וחד
לתתא, הדא הוא דכתיב (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות.

